

І. С. Постоленко, кандидат
педагогічних наук, доцент
Уманський державний
педагогічний університет
імені Павла Тичини

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ СУЧАСНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ У ШКОЛАХ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Сучасна освітня політика уряду Великої Британії спрямована на підвищення освітніх стандартів; підвищення рівня якості підготовки вчителів; зниження рівня пропусків занять учнями, зменшення рівнів виявів агресії серед учнів. До 2020 року урядом заплановано перебудувати кожен державну школу. Більш вимогливою стає зовнішня інспекція якості навчальних послуг у державних школах.

Системі шкільної освіти Великої Британії притаманне складне поєднання централізаційних та децентралізаційних тенденцій, зумовлених потребами економічного розвитку країни в умовах глобалізації, розвитку економіки знань та інформаційно-комунікаційних технологій.

У 2008 році британський парламент запропонував збільшити термін обов'язкового шкільного навчання до 17 років, чого заплановано досягти до 2013 року, а до 2015 року цей показник має зрости до 18 років. У 2009 році було порушене питання про некреативне проведення занять у школах через перевантаження учнів заняттями, а також тестами, спрямованими на вдосконалення грамотності, математичних вмінь та навичок [2].

У 2010–2017 роках британський уряд вирішив виробити стратегію вдосконалення організації педагогічного процесу в британських школах за такими напрямками:

- підвищення рівня доступу учнів до освіти по всій країні;
- вдосконалення якості освіти;

– посилення зв'язків між школами і роботодавцями [1].

Отже, проаналізувавши реформи та інновації, яких зазнала освіта Великої Британії на початку XXI ст., можемо зробити висновки про такі головні напрями змін або тенденції:

- подовження терміну обов'язкового шкільного навчання;
- пом'якшення селекційного відбору учнів для навчання в школах різних типів;
- егалітаризація – забезпечення рівності прав учнів на освіту;
- поєднання загальноосвітньої та професійно-спрямованої підготовки учнів у старшій середній школі;
- поєднання і збалансування дії централізаційно-децентралізаційних механізмів дії управління освітою;
- посилення стандартизованих вимог до якості шкільного педагогічного процесу;
- відповідність здобутої шкільної освіти ринковим вимогам;
- демократизація шкільного педагогічного процесу;
- структурно-функціональна оптимізація (поділ на етапи);
- поєднання виховної і навчальної роботи;
- освітньо-виховне партнерство;
- переорієнтація навчального процесу на компетентісні засади.

Література

1. Education Strategy [Electronic resource]. – URL : <http://consultation.dfid.gov.uk/education2010/2-new-challenges-new-strategy/2-2-global-progress-and-challenges>.
2. Gordon B. Speech on Education [Electronic resource] / Brown Gordon. – 31 October 2007. – URL : <http://www.number10.gov.uk/Page13675>.